

7. GQ, UK. Condé Nast International. 2017. Vol. 7. URL: <https://www.gq-magazine.co.uk/fashion>
8. GQ, USA. Condé Nast International. 2019. Vol. 3. URL: <https://www.gq-magazine.co.uk/fashion>
9. Esquire. New York : Hearst Communications, Inc. 2020. Vol. 8–9. URL: <https://www.esquire.com/>
10. Esquire. New York : Hearst Communications, Inc. 2019. Vol. 11–12. URL: <https://classic.esquire.com/issue/20191102>
11. GQ, UK. Condé Nast International. 202. Vol. 6. URL: <https://www.gq-magazine.co.uk/fashion>
12. Esquire. New York : Hearst Communications, Inc. 2021. Vol. 5. URL: <https://www.esquire.com/>
13. GQ, UK. Condé Nast International. 2019. Vol. 9. URL: <https://www.gq-magazine.co.uk/fashion>
14. Esquire. New York : Hearst Communications, Inc. 2021. Vol. 2. URL: <https://www.esquire.com/>
15. Esquire. New York : Hearst Communications, Inc. 2020. Vol. 3. URL: <https://classic.esquire.com/issue/20200301>
16. Esquire. New York : Hearst Communications, Inc. 2018. Vol. 8. URL: <https://classic.esquire.com/issue/20181101>
17. GQ, UK. Condé Nast International. 2017. Vol. 10. URL: <https://www.gq-magazine.co.uk/fashion>
18. GQ, UK. Condé Nast International. 2018. Vol. 6. URL: <https://www.gq-magazine.co.uk/fashion>
19. Esquire. New York : Hearst Communications, Inc. 2017. Vol. 4. URL: <https://classic.esquire.com/issue/20170401>
20. GQ, UK. Condé Nast International. 2020. Vol. 3. URL: <https://www.gq-magazine.co.uk/fashion>
21. Esquire. New York : Hearst Communications, Inc. 2021. Vol. 1–2. URL: <https://www.esquire.com/>
22. Esquire. New York : Hearst Communications, Inc. 2017. Vol. 10. URL: <https://classic.esquire.com/issue/20171001>
23. Esquire. New York : Hearst Communications, Inc. 2020. Vol. 12. URL: <https://www.esquire.com/>

УДК 81'42: 616-036.211

DOI <https://doi.org/10.32782/tps2663-4880/2021.18.29>

КОНЦЕПТ «ПАНДЕМІЯ» В АНГЛОМОВНОМУ ЛІНГВІСТИЧНОМУ ПРОСТОРИ

THE CONCEPT OF “PANDEMIC” IN THE ENGLISH LANGUAGE LINGUISTICS

Шарапановська Ю.В.,

*orcid.org/0000-0002-5397-2941**аспірант кафедри романо-германської філології та методики викладання іноземних мов
Міжнародного гуманітарного університету*

Термін «концепт» у сучасній лінгвістиці є досить широким і неоднозначним. «Концепт» входить до терміно-логічного апарату багатьох наук та галузей знань, кожна з яких розуміє під «концептом» щось своє. У лінгвістиці терміни «поняття» та «концепт» протягом тривалого періоду вживались як синонімічні, нині здебільшого ці терміни розрізняють. Більшість сучасних мовознавчих підходів до розуміння поняття «концепт» зводяться зазвичай до лінгвокогнітивного та лінгвокультурологічного тлумачення цього явища. Незалежно від типів концептів, усі вони є структурними ланками, будівельним матеріалом концептосфери окремої мови, у якій можна виділити менші утворення. Безперечним для всіх підходів є те, що концепт належить до свідомості і включає, на відміну від поняття, не лише описово-класифікаційні, а й чуттєво-вольові й образно-емпіричні характеристики. Концептосфера охоплює собою всі сфери життя людини: концептами можна не лише мислити, але їх можна переживати. Під час вивчення концептів, що є одиницями ментального рівня і не підлягають безпосередньому спостереженню, учені звертаються до плану вираження: слова, словосполучення, речення, тексту. Слово як ім'я концепту своїм лексичним значенням відображає найсуттєвіші ознаки концепту. Структура концепту представлена трьома базовими компонентами: образом, інформаційним змістом та інтерпретаційним полем. У статті надається спроба класифікації елементів концепту «пандемія», яку реалізовано завдяки комплексній методиці дослідження концепту «пандемія» (“Pandemic”) в англійській мові через поєднання загальнонаукових та лінгвістичних методів, що ґрунтуються на принципі системності вивчення об'єкта, що передбачає застосування поетапного аналізу мовного матеріалу. Мова, будучи соціальним явищем, завжди серед перших відображає зміни в будь-якій сфері людського життя; концепт «пандемія» вважається соціально важливим, особливо в поточній ситуації. Це ключовий елемент, включений нині в лінгвістичну картину світу майже кожної мови. Цей концепт складається з величезного та найважливішого психічного утворення в наївній та національній мовленнєвій картині світу.

Ключові слова: концепт, пандемія, ядро, периферія, лексико-семантична група, когнітивні ознаки.

The term “concept” in modern linguistics is quite broad and ambiguous. “Concept” is part of the terminological apparatus of many sciences and spheres, each of which understands the “Concept” in a specific way. In linguistics, the terms “notion” and “concept” for a long period were used as synonymous while nowadays these terms are mostly distinguished. A number of modern linguistic approaches to understanding the meaning of “concept” are usually reduced to the linguo-cognitive and linguistic cultural interpretation of this phenomenon. Regardless of the types of concepts, all of them are structural links, building material of the conceptosphere of a particular language, in which smaller formations can be distinguished. It is undoubtedly for all approaches that the concept belongs to consciousness and includes, unlike the notion, not only descriptive-classification, but also sensual-volitional, figurative and empirical characteristics. Conceptosphere covers all spheres of human life: concepts are not only the objects of thinking, but they can be experienced. When studying the concepts that are units of mental level and are not subject to direct observation, scholars are appealing to the expression plan: words, phrases, sentences, text. The word as the name of the concept with its lexical value reflects the most significant features of the concept. The structure of the concept is represented by three basic components: the image, informational content and interpretational field. The paper provides an attempt to classify the components of the concept of “pandemic”, which is implemented through a comprehensive methodology for studying the concept of “pandemic” in English due to the combination of general scientific and linguistic methods based on the principle of systemicity to study the object that provides for application of a phased analysis of language material. Language, being a social phenomenon, is always one of the first that reflects changes in any sphere of human life. The concept of “pandemic” is considered socially important, especially in the current situation. This is a key element included in the linguistic picture of the world in almost every language today. This concept consists of enormous and most important mental formation in the naive and national speech picture of the world.

Key words: concept, pandemic, nuclear, peripherals, lexical-semantic group, cognitive signs.

Постановка проблеми. Термін «концепт» є найбільш поширеним і дискусійним у сучасному мовознавстві. Протягом кількох десятиліть він використовується як базовий у дослідженнях, присвячених опису мовної картини світу. Термін «концепт» у сучасній лінгвістиці інтерпретується надзвичайно широко і неоднозначно. Інформаційний зміст концепту складається з мінімальної кількості когнітивних особливостей, що визначають найважливіші та відмітні риси об'єкта або явища. Інтерпретаційне поле включає в себе когнітивні особливості, які інтерпретують інформаційний зміст концепту. Відмітною рисою інтерпретаційного поля є наявність когнітивних симптомів, що суперечать один одному. Структуру концепту можна описати лише тоді, коли його зміст визначено й описано, тобто наявні когнітивні особливості концепту. Терміном «концепт» послуговуються представники різних лінгвістичних дисциплін. Як наслідок, до цього часу немає єдиного, загальноприйнятого визначення. Це є яскравим свідченням багатства властивостей і ознак концепту, пояснюється великою кількістю шляхів його можливого теоретичного визначення й обґрунтування. Існує потреба підсумувати головні підходи щодо дефініції цього терміна, на основі багатьох розрізнених визначень побудувати власну дефініцію. Нині всі мовознавчі підходи до розуміння поняття «концепт» зводяться зазвичай до лінгвокогнітивного та лінгвокультурологічного тлумачення цього явища.

Отже, на сучасному етапі в мовознавстві неможливо відстежити єдину думку у трактуванні поняття «концепт» і його можливість характеризувати навколишній світ. Незалежно від типів концептів, усі вони є структурними ланками, буді-

вельним матеріалом концептосфери певної мови, у якій можна виділити менші утворення.

Дослідники відзначають, що концепт, як категорія, яка є однією з найважливіших для цілої низки гуманітарних наук, характеризується своєю неоднорідністю. Виділяються конкретні й абстрактні, індивідуальні та групові концепти, їх поділ можна продовжити до транскультурних універсалій.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Теоретичні та практичні питання концепту в сучасній лінгвістиці розглянули О. Бабушкін, О. Кубрякова, С. Аскольдов, Д. Лихачов, Ю. Степанов, С. Жаботинська, М. Болдірев, З. Попова, Дж. Стернін, С. Воркачов, О. Селіванова й інші вчені. В українській мові слово «концепт» – калька латинського *conceptus* (поняття), і деякі дослідники оперують ними як синонімічними. І все ж таки нині вони є досить диференційованими. «Поняття» уживається насамперед у логіці та філософії, а «концепт» – у мовознавстві, культурології, лінгводидактиці, лінгвістиці. Термін «поняття» включає систему логічних термінів, як-от «судження» й «умовивід», і є згустком раціональної частини концепту, тобто той зміст, який включає основні суттєві характеристики об'єкта [1, с. 128].

Якщо говорити про природу виникнення концепту, то існує як вузьке розуміння концепту (В. Красних), так і широкє (В. Карасик, Ю. Степанов, Є. Кубрякова). На думку В. Карасика, концепт виникає в результаті взаємодії досвіду, відбору на основі критерію цінності та механізму запам'ятовування [2]. Безперечним для всіх підходів є те, що концепт належить до свідомості і включає, на відміну від поняття, не лише описово-класифікаційні, а й чуттєво-вольові

й образно-емпіричні характеристики. Концептами можна не лише мислити, їх можна переживати. В. Карасик, В. Красних, Л. Чернейко й інші лінгвісти вважають концепт як мінімум тривимірним утворенням і виділяють його предметно-образну, понятійну і цілісну складові частини.

У сучасному мовознавстві можна виділити три основні підходи до розуміння поняття «концепт»:

1) лінгвістичний (С. Аскольдов, Д. Лихачов, В. Колесов, В. Телія): оскільки концепт існує для кожного словникового значення, то його варто розглядати як алгебраїчний вираз значення. Загалом, прихильники цього напряму розуміють концепт як увесь потенціал значення слова разом із його конотативним елементом;

2) когнітивний (З. Попов, Й. Стернін, О. Кубрякова): концепт – явище ментального характеру. Представники когнітивного підходу відносять концепт до розумових явищ та тлумачать його як оперативну змістовну одиницю пам'яті, ментального лексикону;

3) культурологічний (Ю. Степанов, Г. Слишкін): уся культура розуміється як сукупність концептів та відносин між ними. Концепт – головний осередок культури в ментальному світі людини. Науковці, які дотримуються цього підходу, переконані, що під час вивчення концепту увагу варто приділяти культурній інформації, яку він передає. Концепт тут визначається як базова одиниця культури і є її концентратом.

Деякі мовознавці тяжіють до думки, що лінгвокультурологічний та когнітивний підходи є одними із провідних для виявлення головних властивостей концептів, як-от неізолюваність та зв'язність з іншими концептами.

На думку С. Жаботинської, концепт – будь-яка оперативна одиниця мислення, яка може передбачати або не передбачати наявність чіткої логічної форми [3, с. 34].

За визначенням О. Селіванової, концепт – це інформаційна структура свідомості, різнооб'єктна, певним чином організована одиниця пам'яті, яка містить сукупність знань про об'єкт пізнання, вербальних і невербальних, набутих шляхом взаємодії п'яти психічних функцій свідомості й позасвідомого [4, с. 256].

А. Загнітко наголошує на універсальності поняття концепту та мові як основному засобі його матеріального вираження, реалізації: «Концепт – глобальна одиниця мисленнєвої діяльності, він є квантом структурованого знання. Концептам здебільшого властивий універсалізм, їхнє вираження не можна обмежити тільки мовою, але остання постає одним із найпотужніших засобів

вияву концепту зокрема і концептосфери загалом» [5, с. 12].

Серед концептів, за А. Приходько, можна визначити такі:

1. Концепти логіко-філософського порядку (категоріальні, філософські).

2. Концепти морально-етичного порядку.

3. Концепти телеономного порядку (власне телеономні; емоційно-телеономні).

4. Концепти антропоморфного порядку (емоційні, фізіологічні, родинні, гендерні, соціоуніверсальні, етноантропономні, лінвокультурні, етносоціономні).

5. Концепти етно-психо-культурного порядку (артефактні, ритуальні, професійні, іконічні, концепти-символи).

Отже, концептосфера охоплює всі сфери життя людини. Одна, існує чимала кількість концептів, які не можуть бути підведені під ту чи іншу рубрику. Найяскравішим прикладом є ідіоконцепти – ментальні освіти, що відображають світ цінностей окремо взятої особистості або авторські модифікації загальноприйнятих цінностей. Ці концепти є також важливою частиною ментального світу людини, оскільки з їхньою допомогою мовна особистість квантує свій власний когнітивно-семантичний простір.

Постановка завдання. Основною метою статті є формування та класифікація складників, що входять до концептосфери «пандемія» в англійській мові, встановлення ядра концепту та периферійних ознак. Досягнення зазначеної мети передбачило постановку та виконання таких завдань: відбір методом суцільної вибірки практичного матеріалу дослідження (англомовні газети *The Guardian*, *The Times*, *The Observer*); класифікація відібраного матеріалу; виділення ядерних та периферійних лексичних одиниць концепту; лінгвістична інтерпретація отриманих результатів.

Виклад основного матеріалу. Лексичний склад мови найтіснішим образом пов'язаний із суспільством, у якому ця мова існує, його культурою, звичаями та традиціями. Цей зв'язок стосується як матеріальних об'єктів повсякденного життя, так і внутрішньої, ментальної сторони.

Під час вивчення концептів, що є одиницями ментального рівня і не підлягають безпосередньому спостереженню, учені звертаються до плану вираження: слова, словосполучення, речення, тексту. Слово як ім'я концепту своїм лексичним значенням відображає найсуттєвіші ознаки концепту.

Уся концептуальна інформація й уявлення людини про навколишній світ формують так

звану концептуальну картину світу, що зберігається в суспільній та індивідуальній свідомості у вигляді сукупності концептів – концептосфери. Концептуальна картина світу об'єктивується в мові, створює, відповідно, мовну картину світу, яка є вужчою за змістом і відображає найбільш значущі фрагменти концептуальної. Ядром концепту є поняття, фіксоване у вигляді пропозиційних структур і позначене певною номінативною одиницею. Концепти зароджуються під час пізнавальної діяльності, відображають і узагальнюють досвід людини й інтеріоризовану її свідомістю дійсність, підводячи інформацію під вироблені суспільством категорії та класи. Слово є засобом доступу до концептуального знання, однак воно може представляти різні концепти, тому мова є досить компактним засобом концептуалізації [7].

Структура концепту представлена трьома базовими компонентами: образом, інформаційним змістом та інтерпретаційним полем. Образ (перцептивний і когнітивний) формується когнітивними ознаками предмета або явища, або в результаті відображення дійсності органами почуттів, або осмислення дійсності через метафору. Інформаційний зміст складається з найбільш істотних когнітивних ознак, що визначають характеристики предмета. Інформаційне поле не включає водночас оціночні ознаки концепту, які віднесені до сфери інтерпретації. Інтерпретаційні зміст формується на базі переосмислення основного змісту концепту і відбивається когнітивними ознаками оцінки й інтерпретації. Інформаційне поле водночас неоднорідне і всі когнітивні ознаки, які його структурують, діляться на кілька базових зон: енциклопедичну (когнітивні ознаки, що виникають на базі досвіду або навчання), утилітарну (когнітивні ознаки, що розкривають утилітарне ставлення до денотату), регулятивну (когнітивні ознаки, що регулюють поведінку людей), загальнооціночну (когнітивні ознаки оцінки концепту), соціально-культурну (когнітивні ознаки концепту, що відображають його зв'язок із культурним середовищем народу), паремійну (когнітивні ознаки концепту, зафіксовані у прислів'ях і приказках) тощо.

Зміст концепту інтерпретується як сукупність усіх когнітивних ознак концепту. Зміст концепту організовано за польовим принципом: ядро концепту – ближня периферія – крайня периферія. Місце когнітивної ознаки в польовій структурі концепту визначається яскравістю ознаки і регулюється таким правилом: чим яскравіше когнітивна ознака, тим ближче вона до ядра. Отже,

ядро концепту часто формують когнітивні характеристики, передають його зміст, периферію становлять ознаки суб'єктивного характеру, які виражають ставлення до нього в різноманітних ситуаціях спілкування [7].

Концепт можна представляти у вигляді кола. У центрі кола – ядро концепту, тобто базове поняття. На периферії кола розташоване все те, що створено культурою, традиціями, досвідом народу й окремо взятої людини. Цінність – це ядро концепту, тому що концепт стоїть на службі дослідження культури, а основу культури становить саме ціннісний принцип. Застосування оціночних предикатів – показник наявності ціннісного ставлення.

Комплексна методика дослідження лексико-семантичної групи “Pandemic” в англійській мові реалізується через поєднання загальнонаукових та лінгвістичних методів і ґрунтується на принципі системності вивчення об'єкта, що передбачає застосування поетапного аналізу мовного матеріалу.

Основними вербалізаторами концепту «пандемія» є насамперед відповідні лексеми, наприклад: *pandemic, pandemia, disease, virus, coronavirus, Covid, Covid-19, SARS-COV-2*.

Ядром лексико-семантичної групи є саме лексема “Pandemic”. Передусім проаналізуємо визначення, що дають нам довідники, словники й інформаційні сайти.

Згідно з офіційним визначенням Всесвітньої організації охорони здоров'я, пандемія є «епідемією, що виникає в усьому світі або на дуже великій території, перетинаючи міжнародні кордони, зазвичай впливає на велику кількість людей» (“*an epidemic occurring worldwide, or over a very wide area, crossing international boundaries and usually affecting a large number of people*”). Класичне визначення не включає в себе нічого про імунітет населення, вірусологію або тяжкість захворювання. Спираючись на це визначення пандемії, можна стверджувати, що щорічно в південній та північній півкулях трапляються пандемії, тому що сезонні епідемії перетинають міжнародні кордони та впливають на велику кількість людей.

Відповідно до Кембриджського словника, термін «пандемія» має таке визначення: «Пандемія – це виникнення захворювання, яка впливає на багато людей на дуже широкій території» (“*a pandemic is an occurrence of a disease that affects many people over a very wide area*”).

Відповідно до «Академічного українського тлумачного словника», пандемія – це найвищий ступінь розвитку епідемії, що поширилась

на більшість населення однієї чи кількох країн. Якщо хвороба охоплює водночас багато людей, виникає епідемія, яка може перерости в пандемію, наприклад пандемію грипу, яка іноді уражає населення кількох країн.

Поняття пандемії також включає в себе різні номінативні підрозділи: різні граматичні форми слова «пандемія» (*pandemic, pandemics, pandemical, pandemically*), фрази зі словом «пандемія» (*Global Pandemic, hazardous pandemic, new pandemic, dangerous pandemic*); контекстуальні синоніми слова «пандемія» (*Coronavirus, Covid-19, SARS-COV-2, a new disease*); слова, що пов'язані з пандемією, які можна розділити на групи та підгрупи.

З погляду граматичного розподілення складових частин концептосфери «пандемія» на частини мови варто зазначити суттєву кількісну перевагу іменників та дієслів, прикметники трапляються лише у складі словосполучень.

Варто зазначити, що більшість іменників позначають способи запобігання хворобі (наприклад, *lockdown, isolation, quarantine, distancing, shielding, immunisation, vaccination, inoculation*), назву хвороби в синонімічному способі (наприклад, *coronavirus, corona, Covid-19* тощо) і симптоми (наприклад, *fever, cough, sneezing, fatigue, rash* тощо).

Дієслова в основному вказують на дії, спрямовані на вжиття антипандемічних заходів (*minimize, isolate, indicate, vaccinate, confirm, administrate, protect, ensure, approve* тощо).

Низьке число прикметників можна пояснити тим, що вони в основному поєднуються з іменниками, що підтверджується переважністю словосполучень на основі іменників (наприклад, *global pandemic, new disease, underlying health condition, social restrictions, continuous cough, personal protective equipment*).

Аналіз матеріалу показав, що більшість зафіксованих лексем можна поділити на 7 підгруп, лексичні одиниці яких перебувають у центрі лексико-семантичної групи та є близькими за значенням до ядра:

1. Лексичні одиниці на позначення варіацій назви вірусу/хвороби.
2. Лексичні одиниці на позначення симптомів хвороби.
3. Лексичні одиниці на позначення стану людини до захворювання.
4. Лексичні одиниці на позначення способів лікування.
5. Лексичні одиниці на позначення способів запобігання хворобі.

6. Лексичні одиниці на позначення способів поширення хвороби.

7. Лексичні одиниці на позначення соціальних наслідків хвороби.

Найменш численною групою є група лексичних одиниць на позначення варіацій назви вірусу/хвороби (приблизно 5 %), що можна логічно пояснити тим фактом, що йдеться про одну інфекцію (*SARS-COV-2, Covid-19*), що призвела до пандемії у 2020 р. Найвні варіанти є поясненнями (*a new disease*), спрощеннями (*Coronavirus, Covid*), навіть евфемізмами (*an infectious disease, a virus*).

Найбільш численною групою, що становить 56 одиниць (майже 40%), є група лексичних одиниць на позначення способів запобігання хворобі (*quarantine, lockdown, vaccination, inoculation, social distancing, isolation, public gatherings* тощо). Ця група набула значного розширення в період із травня по грудень 2020 р., що пояснюється тим фактом, що саме способи запобігання інфікуванню є основною метою в усіх країнах світу.

Периферія поля включає одиниці, які є найбільш віддаленими у своєму значенні до ядра. Усі зафіксовані лексеми можна поділити на три підгрупи, які включають такі лексичні одиниці:

1-а підгрупа – лексичні одиниці, що називають почуття, пов'язані із хвилюванням про можливе зараження людини або її близьких (*nervousness, fear, inevitability, overexcitement, restlessness*).

2-а підгрупа – слова на позначення засобів підтримки видів професійної діяльності, що зазнали труднощів через пандемію (*online conferences, Zooming, Skype work, contactless delivery, distance learning*).

3-я підгрупа – лексичні одиниці, що позначають ставлення людини до пандемії та засобів запобігання їй, боротьби з нею (*conspiracy theory supporters, antivax, anti-vaccination league, anti-Covid society members*).

Периферійні елементи доповнюють концептосферу «пандемія», оскільки аналізований концепт є дуже широким і охоплює набагато більше, ніж суто медичне коло.

Висновки. У лінгвістиці концепт, на відміну від слова, має більш складну структуру. Зміст концепту поділяється на його лінгвістичне значення та культурне почуття, тому його часто називають одиницею знань, абстрактної ідеї або психічного символу. Серед дослідників є спільна ідея, що сучасну мову не можна розглядати незалежно від безпосереднього носія цієї мови. Провідним напрямом розвитку сучасної антропоцентричної лінгвістики є когнітивний підхід,

тому надзвичайно важливо чітко визначити термін «поняття» – головний для цієї галузі лінгвістики. Як було зазначено вище, «концепт» не має універсальної дефініції в лінгвістиці, водночас багато мовознавців вивчали і вивчають його.

Мова, будучи соціальним явищем, завжди серед перших відображає зміни в будь-якій сфері людського життя; концепт «пандемія» вважається соціально важливим, особливо в поточній ситуації. Це ключовий елемент, включений нині в лінгвістичну картину світу майже кожної мови. Цей концепт складається з величезного та найважливішого психічного

утворення в наївній та національній мовленнєвій картині світу.

Для описання концепту в його синхронному стані необхідне синхронне дослідження репрезентацій концепту в лексико-когнітивних системах. Доцільним є також проведення асоціативних експериментів з аналізом їх результатів та вивченням дискурсивного функціонування слів, які є лексичною інтерпретацією концепту. Такий аналіз уможлиблює розуміння змісту, який носії мови вносять у те чи те поняття. Перспективним є також вивчення англійської концептосфери «пандемія» з лексикологічного погляду.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Арутюнова Н. Предложение и его смысл. Логико-семантические проблемы : монография. Москва : Наука, 1996. 383 с.
2. Карасик В., Слышкин Г. Лингвокультурный концепт как единица исследования. *Методологические проблемы когнитивной лингвистики : сборник научных трудов*. Воронеж : ВГУ, 2001. С. 75–80.
3. Жаботинская С. Лексическое значение: принципы построения концептуальной сети. *Złoto z perspektywy językoznawcy i tłumacza, tom II*. Gdansk : Wydawnictwo Uniwersytetu Gdanskiego, 2005. С. 53–62.
4. Селіванова О. Сучасна лінгвістика : термінологічна енциклопедія. Полтава : Довкілля-К, 2006. 716 с.
5. Загнітко А. Класифікаційні типології концептів. *Лінгвістичні студії* : збірник наукових праць Донецького національного університету / наук. ред. А. Загнітко. Донецьк : ДонНУ, 2010. Вип. 21. С. 12–21.
6. Огуй О. Мовна картина світу: проблема організації складників. *Мовознавство*. 2013. № 4. С. 15–26.
7. Приходько А. Концепти і концептосистеми в когнітивно-дискурсивній парадигмі лінгвістики. Запоріжжя : Прем'єр, 2008. 332 с.

СПИСОК БІБЛІОГРАФІЧНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Pandemic. *Cambridge Dictionary*. 2021. URL: <https://dictionary.cambridge.org/us/dictionary/english/pandemic> (дата звернення: 10.07.2021).
2. Pandemic. *Merriam-Webster Dictionary*. 2021. URL: <https://www.merriam-webster.com/dictionary/pandemic> (дата звернення: 10.07.2021).
3. Pandemic. *Collins Dictionary*. 2021. URL: <https://www.collinsdictionary.com/dictionary/english/pandemic> (дата звернення: 10.07.2021).
4. Pandemic. *Oxford Learner's Dictionary*. 2021. URL: https://www.oxfordlearnersdictionaries.com/definition/english/pandemic_1?q=pandemic (дата звернення: 10.07.2021).

СПИСОК ДЖЕРЕЛ ІЛЮСТРАТИВНОГО МАТЕРІАЛУ:

1. The Guardian. International Edition. URL: <https://www.theguardian.com/international> (дата звернення: 14.07.2021).
2. The Observer. URL: <https://observer.com/https://observer.com/> (дата звернення: 14.07.2021).
3. The Times. URL: <https://www.thetimes.co.uk/> (дата звернення: 14.07.2021).